

Arrest

nr. 170 615 van 27 juni 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 30 juni 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 april 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. VANDENBROUCKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Artikel 6 van de wet van 2 december 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft, die op 1 maart 2016 in werking is getreden, bepaalt het volgende:

“Voor wat betreft de aanvragen om machtiging tot verblijf die opeenvolgend worden ingediend op grond van ofwel artikel 9bis ofwel artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, voor de datum van

inwerkingtreding van deze wet, en die het voorwerp hebben uitgemaakt van weigeringsbeslissingen, waartegen meerdere beroepen werden ingediend voor de datum van inwerkingtreding van deze wet, zal enkel het laatst ingediende verzoekschrift worden behandeld. In dit geval wordt de verzoekende partij geacht afstand te doen van de eerder ingediende beroepen, tenzij zij haar belang aantoonst. De procedure van artikel 39/68-3, § 3, van de wet van 15 december 1980 is van toepassing.”

1.2. Op 27 maart 2015 diende verzoeker een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 30 juni 2015 verklaarde de verwerende partij deze aanvraag onontvankelijk. Deze beslissing wordt bestreden met onderhavig beroep.

1.3. Op 30 september 2015 diende verzoeker opnieuw een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 19 januari 2016 verklaarde de verwerende partij deze aanvraag onontvankelijk. Deze beslissing wordt bestreden met een schorsings- en annulatieberoep dat werd ingediend op 26 februari 2016 (rolnummer 185 420).

1.4. Met toepassing van artikel 39/68-3, §3 van de Vreemdelingenwet werd in de beschikking van 14 april 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2016, opgenomen dat de voorzitter van oordeel is dat artikel 39/68-3 van de Vreemdelingenwet van toepassing is.

1.5. Ter terechtzitting wordt gesteld dat dit alles concreet inhoudt dat enkel het verzoekschrift zal worden behandeld dat werd ingediend tegen de in punt 1.3. bedoelde beslissing tenzij de verzoekende partij haar belang aantoonst bij het behandelen van het beroep dat werd ingediend tegen de in punt 1.2. bedoelde beslissing.

1.6. In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

“De zaken 176 640 en 185 420 (volgnr. 10) worden samen opgeroepen, waarbij de voorzitter erop wijst dat artikel 39/68-3 van de wet van 15 december 1980 hierop van toepassing is. Zij wijst er bijkomend op dat geen belang blijkt daar de verzoekende partij in de zaak met volgnr.10 een etappe verder is geraakt. Met name heeft ze een beoordeling gekregen van de buitengewone omstandigheden, daar waar in huidige zaak de aanvraag om verblijfsmachtiging is gestrand op het gebrek aan identiteitsdocumenten.

De verzoekende partij gedraagt zich naar de wijsheid voor wat de toepassing van voormeld wetsartikel op de beslissingen genomen op grond van artikel 9bis van voormelde wet betreft, maar volhardt in haar belang bij de beroepen tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, daarbij stellend dat het bestaan van meerdere bevelen kan worden aangegrepen voor het opleggen van een inreisverbod met een langere duur.”

1.7. Door zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad toont de verzoekende partij niet aan dat zij alsnog belang heeft bij de behandeling van onderhavig beroep voor zover het ingediend werd tegen de beslissing van 30 juni 2015 waarbij de verwerende partij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaart en verzet zij zich derhalve niet tegen de vaststelling dat zij geacht wordt afstand te doen van huidig beroep voor zover het ingediend werd tegen de voormelde beslissing.

1.8. Voor wat betreft het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, dient de Raad op te merken dat in de zaak met rolnummer 185 420 tevens een bevel om het grondgebied te verlaten wordt bestreden dat van latere datum is dan het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. Immers dateert dit van 19 januari 2016. De Raad kan slechts een belang ontwaren bij het beroep dat gericht is tegen het oudere bevel om het grondgebied te verlaten voor zover het recenter bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd. Dit is in casu niet het geval aangezien het beroep in de zaak met rolnummer 185 420 verworpen werd bij arrest nr. 170 614 van 27 juni 2016. Het houdt in dat zelfs indien het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd, verzoeker nog steeds onderhevig is aan een recenter bevel om het grondgebied te verlaten waaraan de nodige rechtsgevolgen kunnen worden gekoppeld. Verzoekers betoog dat het bestaan van meerdere bevelen kan worden aangegrepen voor het opleggen van een inreisverbod met een langere duur en dat hij daarom alsnog een belang heeft bij de nietigverklaring van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten kan niet gevolgd worden aangezien het niet meer betreft dan een hypothese waarvan de grondslag niet aangetoond wordt.

1.9. Het beroep, in de mate dat het is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, is om de voormelde reden onontvankelijk. Om die reden dient geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep voor zover het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing, opgeworpen in de nota met opmerkingen om een andere reden.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk voor zover het is gericht tegen de tweede bestreden beslissing. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing van voormelde beslissing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve, mede gelet op de onder punt 1.7. gedane vaststelling dat de verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van haar beroep tegen de eerste bestreden beslissing, geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de mate dat het beroep is gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 30 juni 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Artikel 2

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen voor zover deze zijn gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 30 juni 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter.

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA